

Schenkel (Hebr. *kara*; Du. *Schenkel*; Eng. *leg*) is een mannelijk woord voor 1) het onderbeen tussen knie en voet, 2) (bij dieren) dit gedeelte van de achterpoten, met het vlees eraan. Het meervoud is schenkels, of (verouderd) schenkelen. In het Middelnederlands kan het woord op het bovenbeen, het onderbeen, of het gehele been betrekking hebben.

Moderne Bijbelvertalingen hebben 'poten' in plaats van 'schenkels' of 'onderschenkels'. Vergelijk de vertalingen van Ex. 12:9

Ex 12:9 Gij zult daarvan niet rauw eten, ook geenszins in water gezoden; maar aan het vuur gebraden, zijn hoofd met zijn schenkelen en met zijn ingewand.

(SV)

Ex 12:9 Rauw of gaar gekookt in water zult gij het niet eten; slechts op het vuur gebraden met kop, schenkels en ingewanden.

(NBG51)

Ex 12:9 Het dier mag niet halfgaar of gekookt worden gegeten, maar uitsluitend geroosterd, en in zijn geheel: met kop, poten en ingewanden.

(NBV 2004)

Ex 12:9 U mag daarvan niets rauw eten, en zeker niet in water gekookt, maar [alleen] op vuur gebraden, [met] zijn kop, met zijn poten en zijn ingewanden.

(HSV)

Bronnen

Van Dale's Online woordenboek (2012) s.v. Schenkel.

Etymologiebank.nl, <http://www.etymologiebank.nl/trefwoord/schenkel>

Meer informatie

Etymologie: <http://www.etymologiebank.nl/trefwoord/schenkel>